

Programa d'actes - Agost del 1962

DIA 5 DIUMENGE
a les 18 hores:

Gran Ball familiar amb gravacions i
SHOW ARTISTIC

DIA 12, DIUMENGE
a las 18,30 hores:

TEATRE CATALA

La nostra mort de cada dia

DE MANUEL DE PEDROZO

Direcció: JORDI ARBONÉS

DIA 25, DISSABTE
a les 22 hores:

Gran Ball familiar amb gravacions i
SHOW ARTISTIC

L'HUMOR GRIS

Una vegada hi havia un professor d'història. Tenia fama ben guanyada de just, d'incorruptible, de savi. Mai en la vida no havia acceptat cap recomanació, cap insinuació, cap regal,

Un bon dia, havent sopat, truca el telèfon. El nostre home contesta

—Digui! Qui parla?

—La Sra. de Franco.

—Com? Què diu?

—Sí. La Sra. de Franco: Carmen Polo de Franco.

—Ay, Ayl! Perdona Sra. A sus pies. A sus ordenes. Què se li ofereix?

—Vea, profesor. Lo he molestado porque mañana va a tomar Ud. examen a un muchacho, Rigoberto Muñoz Pequeño, que es pura mi, cómo le diré, más que un hijo, es como si se tratara de mí misma. No quisiera que le ocurriera nada desagradable, sabe? Porque, imagínese profesor que si, como de mí misma se tratara, yo recibiría y agradecería cualquier deferencia, cualquier benevolencia, cualquier tolerancia que se tenga con Muñoz Pequeño. Y asimismo, deba decirle que, como si de mí misma se tratara, recibiría cualquier injusticia, cualquier severidad, cualquier rigor

excesivo que se tuviera con este joven, al que, repito, quiero más que a un hijo.

El professor escoltava atabalat, emocionat, fet un garbuix.

—Mire, Sra. Ha sido para mí un alto honor inmerecido, un honor que nunca en la vida podré asimilar del todo, esto de que Ud. misma en persona haya tenido la magnánima idea de hacerme oír su voz, así como quien dice, vaya, que no sé cómo agradecerle tanta amabilidad.

—Profesor, lo único que quiero expresarle es que mi afecto por Muñoz Pequeño es compartido por toda la familia, y por lo tanto, espero que Ud. L

—Señora, tenga muy en cuenta sus palabras, y, de acuerdo a mis largos años de experiencia, le aseguro que sabré tomar en cuenta todos sus deseos.

I el nostre bon professor no va poder dormir en tota la nit, donant voltes i sofrint tots els dolors del calvari en una lluita espantosa entre la seva consciència

I, a l'hora dels exàmens, quan li toca el torn al Rigoberto, el professor, per cobrir tota possible escapada, féu així:

—Vegi, jove. Jo tinc una experiència de molts anys, i sols mirant els ulls i la cara m'adono si un alumne sap o no sap la matèria. Jo veig que vostè sap molta història, perquè li ho veig als ulls que ha estudiat i assimilat a fons. Li faré, doncs,

EXHIBIT
UNIVERSAL
EL

RINO
CERONT

comèdia en tres actes
d'EUGENE IONESCO

"Em pregunto si no he ficat el dit en una nafra roent del món actual, en una malaltia estranya que castiga seta formes diferents, però que sempre és la mateixa. Les ideologies, esdevingudes idolatries, s'alcen com un alcorà entre l'esperit i la realitat, falsegen l'enteniment, enceguen. Són, encara, les barricades entre l'home i l'home que el deshumanitzen i priven la coexistència, car un rinoceront no pot passar-se pas d'acord amb qui no n'és, un sectari amb qui no és de la seva secta".

Versió catalana
de FRANCESC ARNÓ

Estrena:
23 de setembre de 1962

Casal de Catalunya
CHACABUCO 863 — T. E. 23-4141

una sola pregunta, sap? I santes pàsquies, perquè no hi ha necessitat de res més. A veure, digui: Com es deien els Reis Catòlics?

I el sapastre del Muñoz Pequeño, després de pensar s'hi una estona, tot balancejant el cos d'un peu a l'altre, i amb el front arrugat per l'esforç mental i la concentració, li respongué:

—Melchor, Gaspar i Baltasar!

El professor fa un bot a la cadira. Clava un cop de puny a la taula i exclama en un rampall d'indignació:

—I vostè creu que amb una resposta com aquesta, hom pot aprovar història?

—No, Sr. Professor, No!

I el nostre home, ja més calmat, i pensant en el temporal que s'apropa, li tusta l'espalla tot dient:

—Doncs sí, jove, sí. Es pot aprovar. Ja ho crec que es pot aprovar! Vagi, fill meu, vagi!